

get stærke grunde, der taler for oprettelse af en ny overenskomst.

Omvendt foreligger der i øjeblikket konfliktret, hvis virksomheden har overenskomst med et forbund uden for hovedorganisationen, selv om forbundet i det væsentlige tilbyder sine medlemmer samme løn- og arbejdsvilkår. Konfliktretten er således afhængig af, om virksomheden har overenskomst med et forbund, der er eller ikke er organiseret under samme hovedorganisation.

Det finder Venstre problematisk, idet det afgørende efter vor opfattelse ikke bør være, hvor forbundene er organiseret, men om medarbejderne har rimelige løn- og arbejdsvilkår. Venstre ønsker, at virksomheder og ansatte frit kan organisere sig, som de vil.

Vi har i de senere år set tilfælde, hvor konflikter har knækket virksomheder, der faktisk havde overenskomst, og som faktisk tilbød medarbejderne rimelige vilkår, alene som følge af en fagforeningskonkurrence, som i realiteten var virksomhederne uvedkommende. Derfor har Venstre tidligere fremsat forslag om begrænsning af konfliktretten, og derfor har Venstre betydelig sympati for det fremsatte beslutningsforslag.

Kl. 10.45

Omvendt har vi den opfattelse, selv om løsningen af problemet nok ret beset er et lovgivningsanliggende, at arbejdsmarkedets parter selv bør have lejlighed til at forhandle sig frem til en løsning, som alle parter kan være tjent med.

Det forlyder, at LO og DA over for regeringen har tilkendegivet, at man gerne vil se på problemstillingen efter en grundig gennemgang af den arbejdsretlige praksis og den udvikling, der har fundet sted, en gennemgang, som regeringen forventer vil være afsluttet i april 2003.

På den baggrund vil Venstre ikke for tiden støtte forslaget, men der skal ikke herske tvivl om, at Venstre vil arbejde for et lovgivningsinitiativ, i det tilfælde arbejdsmarkedets parter ikke måtte nå frem til et acceptabelt resultat.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Jeg har da en vis forståelse for, at man kan have det lidt anderledes, når man får regeringsansvaret, end når man er i opposition. Jeg anerkender det da også, når Venstre siger, at de har et medansvar og før har været med til at fremsætte forslag herom.

Jeg vil gerne spørge, om Venstres ordfører kan konstatere og acceptere, at vores forslag faktisk er anderledes og lidt mildere i forhold til det etablerede system på arbejdsmarkedet end det, vi tidligere sammen har fremsat.

Så synes jeg, at det er et noget langt hjørnespark, ministeren sparker forslaget til. Men jeg hører også en forskel i det, ministeren siger, nemlig at det er meget vanskeligt at regulere det område her ved lovgivning, og det, ordføreren siger, at det skal reguleres ved lovgivning. Jeg kan heller ikke forstå andet end det, ordføreren siger. Jeg kan ikke forstå, hvorfor det ikke er lovgivningen, der er gældende for, hvordan det her samfund fungerer.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg vil bare spørge Venstres ordfører, hvad Venstres ordfører mener med »en acceptabel overenskomst«. Jeg forstod det på den måde, at der ikke skulle være den her konfliktret, hvis der var en overenskomst med et andet landsdækkende fagforbund. Venstres ordfører brugte så formuleringen »en acceptabel overenskomst«. Hvad betyder det præcist?

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Ønsker hr. Freddy Dam at svare? Så er ordet hans.

(Kort bemærkning).

Freddy Dam (V):

Jeg er enig i, at Kristeligt Folkepartis forslag er en kende mildere end det, der tidligere er fremsat, men det ændrer ikke ved det hovedsynspunkt, Venstre har i øjeblikket. Når nu arbejdsmarkedets parter udtrykkelig har tilkendegivet, at man vil anstrenge sig for eventuelt at finde en løsning, så synes vi, det er vigtigt, at man afventer det tiltag. På den anden side synes vi også, det er vigtigt, at det ikke kommer til at trække ud i en uendelighed, og det er derfor, at vi er tilfredse med, at ministeren tilkendegiver, at man forventer et resultat fra arbejdsmarkedets parter inden april måned næste år.

Til hr. Søren Søndergaard skal jeg sige, at en acceptabel løsning for Venstre er en løsning, hvor arbejdsgivere, der har overenskomst med forbund, som ikke er medtaget under hovedorganisationen, stilles på lige fod med forbund, som er under den samme hovedorganisation.